

Dosarul nr. 1ra-475/22
1-16230710-01-1ra-24032022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

în componența:

Președinte – Talpă Boris,

Judecători – Dagața Sergiu, Eremciuc Ghenadie,

examinînd fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei din 19 noiembrie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală de învinuire a lui

Boldurescu Lilia XXXXX, născută la XXXXX, originară din raionul XXXX, satul XXXXX, domiciliată în mun. XXXX, str. XXXXX, anterior necondamnată,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

Prima instanță: 16.09.2014 - 02.12.2016;

Instanță de apel: 27.12.2016 - 01.02.2017;

Instanță de recurs: 07.06.2017 - 31.10.2017;

Instanță de apel: 05.12.2017 - 18.02.2019;

Instanță de recurs: 10.06.2019 - 25.02.2020;

Instanță de apel: 11.05.2020 - 19.11.2021;

Instanță de recurs: 24.03.2022 - 07.11.2023;

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza actelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Grigoriopol, Boldurescu Lilia a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Boldurescu Lilia a fost învinuită în aceea că, în perioada august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru

amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, prin participatie simplă, a primit de la o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinei sale Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei pe adresa sus menționată.

Ulterior, la 06 noiembrie 2012 Boldurescu Lilia a prezentat la Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului Municipal Chișinău, cererea privind eliberarea autorizației de amplasare și funcționare a frizeriei, la care a anexat acordul scris falsificat din numele vecinei Esinescu Tamara, care a servit temei pentru eliberarea autorizației nr. XXXXX din 10.09.2012.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatei Boldurescu Lilia în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă de 600 unități convenționale.

În argumentarea apelului a invocat că, probele prezentate de acuzare au fost greșit apreciate de către prima instanță. Iar declarațiile inculpatei prin care a negat săvârșirea faptei urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea se combat prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.

4. Prin decizia din 01 februarie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal de învinuire a lui Boldurescu Lilia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

4.1. Instanța de apel ca urmare a analizei în totalitate a probelor acumulate și apreciindu-le, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de „*deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi, săvârșit de două sau mai multe persoane*” invocate în rechizitoriu, și a conchis că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că în speță nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

Totodată, a reținut că noțiunea de document fals se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice, astfel documentul oficial poate apărea și sub forma documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii. Documentele private se consideră documente oficiale atunci când sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

Prin urmare, instanța de apel a notat că documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale, iar momentul convertirii din

documente private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

În consecință instanța de apel a reținut, că în speță, *acordul privind amplasarea și funcționarea frizeriei în apartamentul nr. XXXXX*, a parvenit de la o persoană fizică și anume Esinescu Tamara, document căruia i-a fost conferit titlu de „document oficial” în momentul prezentării acestuia de către inculpată împreună cu alte documente unei autorități publice - prin urmare momentul convertirii acestui document (falsificat) care a parvenit de la o persoană privată este desemnat prin punerea acestui document la dispoziția autorității publice în vederea eliberării autorizației de funcționare a unității comerciale.

Ca urmare celor constatate, instanța de apel în temeiul art.409 alin. (2) Cod de procedură penală, soluționând chestiunea cu privire la sancționarea inculpatei în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, a reținut că în speță a expirat termenul de prescripție de atragere a persoanei la răspundere penală prevăzut la art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, din care motiv a dispus încetarea procesului penal în privința lui Boldurescu Lilia, cu eliberarea acesteia de răspundere penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel a declarat recurs inculpata Boldurescu Lilia și avocatul Drăniceru Vasile, indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În susținerea recursului, au invocat că instanța de apel a judecat apelul cu încălcarea prevederilor art. 6 CtEDO, art. art. 6 alin. (1), 8 Cod de procedură penală.

Concluzia referitor la faptul că procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție este eronată, deoarece în speță nu a expirat termenul de 5 ani.

A considerat că prima instanță just a conchis că în speță lipsește obiectul material al infracțiunii „*documentul oficial*” prevăzut la art. 361 Cod penal. Este neîntemeiată concluzia instanței de apel că inculpata a prezentat acordul din numele lui Esinescu Tamara autorității publice în vederea obținerii autorizației.

Nu există nici o probă, care ar confirma că inculpata a primit și a cunoscut despre faptul că acordul din numele Esinescu Tamara este fals. Iar faptul că autorizația a fost eliberată pe numele Boldurescu Lilia nu confirmă că anume aceasta a depus cererea la Primărie actele necesare pentru a-i fi eliberat documentul menționat.

Raportul de constatare tehnico-științific nr. 5762 din 10.07.2014, nu confirmă data sau timpul întocmirii declarației din numele Esinescu Tamara.

Pentru eliberarea autorizației din 10.09.2012, nu era necesară prezentarea acordurilor din partea vecinilor, deoarece această autorizație a fost prelungită în baza autorizației eliberate anterior în anul 2002.

În speță nu există nici o probă care ar confirma că actele ridicate de la Direcția Primăriei și actele ridicate de la domiciliul inculpatei, sunt identice.

Audierea repetată a martorului Esinescu Tamara în cadrul instanței de apel a fost ilegală, deoarece depozițiile acesteia nu constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze în mod substanțial condamnarea inculpatei. Acea audiere a fost un

pretext pentru casarea sentinței de achitare și pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

6. Prin decizia din 31 octombrie 2017 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către inculpata Boldurescu Lilia și avocatul Drăniceru Vasile a fost admis, și a fost casată total decizia instanței de apel, dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs judecând apelul a constatat că, instanța de apel nu a respectat întocmai prevederile art. art. 414, 385, 389 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind contrară cerințelor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, de către instanța de apel nu a fost soluționate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, și care prin apel, sau transmis instanței de apel și anume: *dacă fapta reținută ori numai imputată sa săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis (...)* dacă toate probele în ansamblu au fost apreciate de prima instanță în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. Cît și chestiunile de drept *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii*.

La fel, a reținut că instanța de apel greșit a concluzionat că la momentul judecării cauzei în instanța de apel a expirat termenul de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal.

7. Prin decizia din 18 februarie 2019 a Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boldurescu Lilia a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, din motiv că *fapta nu întrunește elementele infracțiunii*.

7.1. Instanța de apel analizând probele cercetate atât separat cât și în coroborare a constatat că, Boldurescu Lilia în perioada lunilor august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. XXXXX, mun. Chișinău, *fapt care nu a avut loc*.

Instanța de apel a considerat necesar de a se rezuma la următoarele: *este cu certitudine stabilit faptul că a fost efectuată percheziția la domiciliul inculpatei Boldurescu Lilia, amplasat în mun. XXXXX, unde în dormitor sub saltea au fost depistate documente în original - acordul cet. Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Lilei Boldurescu, în original, acordul vecinilor pentru amplasarea și funcționarea activității de frizerie amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, în original, declarația cet. Esinescu Tamara, nr. 5655 din 02.04.2013 confirmată de notarul public D. Melnic. Faptul respectiv este probat prin procesul-verbal de percheziție din 24.06.2014. Deci, înscrisul respectiv (acordul dnei Esinescu Tamara) se afla la inculpată. Ținând cont de locul în care au fost depistate (ceea ce denotă faptul ascunderii acestui înscris), inculpata cunoștea despre caracterul neveridic, fals al înscrisului respectiv. Acest act era ascuns, ceea*

ce indică că inculpata dorea ca acest act să fie relevant. Prin urmare, este cert că înscrisul respectiv era la inculpată și inculpata cunoștea despre caracterul fals al acestuia.

La fel, a reținut că în conținutul actului de învinuire organul de urmărire penală a indicat că inculpata Boldurescu Lilia a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. XXXXX, mun. Chișinău, deci *acuzatorul nici nu a indicat precum că, inculpata ar fi confecționat* acest document, iar ca urmare, instanța de apel a reținut în componența laturii obiective comisă de inculpata Boldurescu Lilia modalitățile normative de *deținere*.

În concluzie, instanța de apel a reținut că autorizația de funcționare trebuia prelungită și nu eliberată alta nouă. Iar la eliberarea autorizației din 10.09.2012 nu necesita acordul vecinilor, aceasta fiind continuarea (prelungirea) autorizației din 04.10.2002. Astfel, acordul din numele Esinescu Tamara nu era necesar. Prin urmare, *instanța de apel a constatat că acordul respectiv nu este un document oficial, deoarece este un act privat și nu trebuia prezentat nici unui organ oficial*. Ca urmare, instanța de apel a constatat că, *lipsește un element al componenței de infracțiune - obiectul material al infracțiunii*, deoarece acordul din numele Esinescu Tamara nu constituie în cazul dat, un document oficial.

8. Nefiind de acord cu decizia din 18 februarie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, *procurorul* a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, potrivit procesului-verbal de ridicare din 13.05.2014, de la Direcția generală comerț, alimentație publică, prestări servicii a Consiliului mun. Chișinău au fost ridicate actele care au stat la baza emiterii autorizației nr. XXXXX din 10.09.2012 în baza cererii Boldurescu Lilia, la care au fost anexate *acordul* din numele Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe str. XXXXX, mun. Chișinău, fapt ce denotă că anume inculpata a solicitat printr-o cerere eliberarea autorizației, deoarece dânzei îi era favorabilă primirea autorizației de funcționare a frizeriei, respectiv anume ea personal a solicitat eliberarea autorizației și în acest sens a prezentat și înscrisul fals din numele Esinescu Tamara.

Prin procesul-verbal de percheziție din 24.06.2014, a fost efectuată percheziția la domiciliul Boldurescu Lilia, amplasat în mun. XXXXX, și sa constatat că, în dormitor sub saltea au fost depistate documente în original - acordul vecinilor pentru amplasarea și funcționarea activității de frizerie amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău în original, declarația Esinescu Tamara cu nr. 5655 din 02.04.2013 confirmată de notarul public D. Melnic în original, probe din care se deduce că setul de acte necesar pentru eliberarea autorizației era deținut nemijlocit de către inculpată, iar printre aceste acte a fost depistat și înscrisul fals, adică *acordul Esinescu Tamara* privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, în original.

În contextul articolului 361 alin.(1) Cod penal, documentul oficial fals trebuie să confere drepturi sau să scutească de obligații. Un asemenea sens a fost reținut și în decizia din 20 martie 2014 a Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (dosarul nr. 4-1 ril-2/2014), pronunțată ca urmare a judecării recursului în interesul legii formulat de către Procurorul General cu privire la stabilirea modului unitar de interpretare și de aplicare a prevederilor articolului 361 alin. (1) Cod penal.

Totodată, afirmațiile instanței de apel precum legislația națională nu conține o definiție expresă a noțiunii de document oficial, nu sunt plauzibile de vreme ce și prin Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2), lit. c) Cod penal, ridicată prin sesizarea nr. 25g/2018, Curtea a statuat că, spre deosebire de noțiunea de „document de importanță deosebită”, utilizată în articolul 361 alin. (2), lit. c) Cod penal, noțiunea de „document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații”, utilizată în articolul 361 alin. (1) Cod penal, are un conținut previzibil.

9. Prin decizia din 25 februarie 2020 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost *admis* recursul înaintat, casată total decizia din 18 februarie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că, prima instanță a constatat neclar și divergent în descriptivul sentinței, diverse motive de achitare, care se exclud reciproc, cum ar fi că: „...*Faptul că nu inculpata Boldurescu Lilia a confecționat acordul dat de Esinescu Tamara se confirmă prin raportul de expertiză de la f/d. 116-121, care precizează că acordul în cauză nu a fost întocmit de către inculpată..., în instanță nu s-a dovedit că fapta a fost săvârșită de inculpată și inculpata urmează a fi achitată în acuzarea adusă*”.

În dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea adusă în baza art. 361 alin.(2), lit. b) Cod penal din motiv că: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” (pct.1. din decizie).

Prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept art.414 alin.(1), (5) și (6), art.417 alin.(1) pct. 8), art.419 Cod de procedură penală, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, desființând sentința, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, însă a repetat aceleași erori întocmai.

Instanța de apel a constatat **următoarea faptă:** *Boldurescu Lilia Anton, în perioada lunilor august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, a primit de la o persoană nestabilită de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. 80, din str. XXXXX, mun. Chișinău, fapt care nu a avut loc.*” (pct.13, f.d.186-verso, vol. II), însă în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de învinuirea în baza art.361 alin. (2), lit.

b) Cod penal, din motivul că: „*fapta nu întrunește elementele infracțiunii*”; (pct. 7. f.d.184-verso).

La fel a relevat în descriptiv mai multe constatări, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: „... *Colegiu penal reține că, în conținutul actului de învinuire organul de urmărire penală a indicat că inculpata Boldurescu Lilia a primit de la o persoană nestabilită de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii cet. Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. XXXXX, mun. Chișinău, deci acuzatorul nici nu a indicat precum că, inculpata Boldurescu Lilia ar fi confecționat acest document, iar ca urmare, instanța de apel va reține în componența laturii obiective comisă de inculpata Boldurescu Lilia modalitățile normative de **deținere**.*” (pct.17, f.d.187, vol. II).

”*Totodată, nu a fost probat faptul că anume inculpata l-ar fi prezentat unei instituții respective și l-ar fi luat imediat înapoi. Acest înscris nu a fost prezentat spre vizualizare colaboratorilor subdiviziunii respective pentru a prelungi autorizația de lucru. Astfel, lipsesc elementele - acțiunea de confecționare și acțiunea de folosire*”. (pct.18, f.d.187, vol. II)

Instanța de apel deși a admis apelul procurorului, constatând doar un alt temei de achitare a inculpatei ”*fapta nu întrunește elementele infracțiunii*”, la adoptarea acestei soluții s-a bazat exclusiv pe concluziile absolut greșit reținute de către instanța de fond, care constatând drept motiv de achitare Boldurescu Lilia, ”*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”. Hotărârea anterioară a acestei instanțe conține aceleași critici, cum ar fi: *inexistența documentului oficial (acord scris din numele vecinii Esinescu Tamara), acest înscris nu a fost depus de către inculpată, etc.*

Instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării.

Nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 8., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct.3. - 8. din decizie).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

10. Prin decizia din 19 noiembrie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de procurorul în Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Tatiana Rutcovschi, împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 2 decembrie 2016 a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței din 2 decembrie 2016 a Judecătoriei Grigoriopol, fără modificări.

10.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Boldurescu Lilia Anton urmează a fi achitată de la învinuirea

în baza de art. 361 alin. (2), lit. b) din Codul penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă existența faptei infracțiunii. Fiind audiată în ședința inculpata Boldurescu Lilia a declarat că „... acordurile de la f/d. 61, 62 niciodată nu le-a prezentat la Primărie... Cine a întocmit acordul din numele Esinescu Tatiana și l-a semnat, nu cunoaște... Nu știe cum a apărut acest document...”, Nu era necesar să prezinte acordul deoarece autorizația se prelungea... Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice, pertinente, concludente și utile declarațiile inculpatei, și din aceste probe se reține că lipsește faptul infracțiunii încriminate inculpatei.

Totodată, instanța de apel analizând declarațiile martorilor Esinescu Tamara Spiridon, Vizitiv Ion Ion, a constatat că acestea nu combat depozițiile inculpatei și nu indică la existența infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în speță.

La fel, probele prezentate de organul de urmărire penală și anume: Raportul de constatare tehnico-științifică nr.5762 din 10.07.2014 (f.d. 116); -procesul-verbal de ridicare (f.d. 12) din 13.05.2014; procesul-verbal de percheziție (f.d.59) din 24 iunie 2014; - acordul cet. Esinescu Tamara în original, acordul vecinilor pentru amplasarea și funcționarea activității de frizerie amplasat pe adresa str. Ismail 86 ap.80 mun. Chișinău, în original, declarația cet. Esinescu Tamara Nr.5655 din 02.04.2013, analizând sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind utile, însă, aceste probe nu denotă existența faptei infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2), lit. b) din Codul penal, mai mult, aceste acte, nu combat poziția inculpatei.

Instanța de apel a reținut că, noțiunea de „*document oficial*”, este ”document care acordă drepturi sau eliberează de obligații”, poate fi definită ca document care este supus unei proceduri publice de autentificare. Caracteristicile principale ale documentului pretins oficial, cu referire la cazul de raport este aceea că funcția acestui document este de a informa și a proba iar acesta este întocmit de subiecți competenți.

În lipsa caracterului oficial, documentul fals nu poate constitui obiectul material sau produsul infracțiunii prevăzute la art.361 din Codul penal.

Documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

Probele anexate la dosar nu relevă cine a întocmit acest înscris și cine l-a prezentat la autoritatea competentă, astfel, care fapte prejudiciabile ocrotite de Legea penală nu pot fi puse în sarcina inculpatei.

Totodată, instanța de apel a reținut că, Boldurescu Lilia este învinuită că a prezentat „...cerere privind eliberarea autorizației la care a anexat acordul scris falsificat care ulterior a servit ca temei pentru eliberarea autorizației...”.

Acuzarea în nici un fel nu a probat faptul că Boldurescu Lilia a avut careva înțelegeri cu alte persoane, iar la emiterea ordonanței de disjungere a cauzei penale în privința complicilor Boldurescu Lilia (f.d.165, vol.-I), care nu au putut fi identificați, nu a fost specificat rolul complicilor, acțiunile lor, aportul la comiterea infracțiunii etc. Înaintarea învinuirii lui Boldurescu Lilia, cu calificativul „de mai multe persoane”, este una abstractă, nefondată și ilegală.

Acuzarea nu a adus nici o probă ce ar confirma că inculpata ar fi depus un astfel de acord la Direcția respectivă, această concluzie este confirmată prin formularul cererii (anexe 1-8), care nu prevede acordul vecinilor și deci nici n-a fost depus la această cerere. La dosar lipsesc careva probe ce ar confirma depunerea acestui acord de Lilia Boldurescu și despre recepția lui de către persoane oficiale din cadrul Direcției, mai mult, pe formular, semnătura inculpatei lipsește.

Faptul că nu inculpata Lilia Boldurescu a confecționat acordul din numele Esinescu Tamara se confirmă prin raportul de expertiză judiciară (f.d.116-121).

Concluziile învinuirii despre timpul săvârșirii infracțiunii, anul 2012, sunt greșite, deductive, deoarece acordul în cauză nu conține careva dată, nu este autentificat notarial - fapt care ar confirma data întocmirii lui.

Astfel din circumstanțele descrise supra, instanța de apel a stabilit indubitabil că acuzarea nu a probat existența faptei infracțiunii, iar apelul declarat de procuror este nefondat, circumstanțele de fapt fiind corespunzător raportate la cele de drept, sentința fiind legală și întemeiată.

11. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu *recurs* ordinar de către *procurorul* în procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea integrală a deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a menționat că, atât instanța de fond cât și cea de apel, s-au bazat doar pe declarațiile inculpatei, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate și motivele apelului procurorului, pe care instanța de apel le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea încriminată inculpatei, astfel, încălcând prevederile art.101 alin. (1) Cod de procedură penală.

A susținut că nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor Esinescu Tamara Spiridon, care a declarat că „*nu a semnat careva cereri de a-și exprima acordul de funcționare a frizeriei din blocul casei de pe str. XXXXX, mun. Chișinău, Boldurescu Lilia*”, declarațiile martorului Vizitiv Ion Ion ”...*Direcția Generală Comerț Alimentație Publică și Prestări Servicii, i-a prezentat toate actele care au, stat la baza eliberării autorizației de funcționare, și anume: acordurile lui Vizitiv, Inescu și Serghien, care au fost date la construirea unei anexe și nicidecum la funcționare. Exista acolo acordul lui Esinescu Tamara pentru obținerea autorizației de funcționare a frizeriei...*”, cât și - Raportul de constatare tehnico-științifică

nr.5762 din 10.07.2014 (f.d. 116), procesul-verbal de ridicare (f.d. 12) din 13.05.2014; - procesul-verbal de percheziție din 24 iunie 2014 conform căruia a fost efectuat percheziția la domiciliu cet. Boldurescu Lilia Anton, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, unde "în dormitor sub saltea au fost depistate documente în original" (f.d.59); - acordul cet. Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, în original; - Răspunsul Direcției Generale Comerț, Alimentație Publică Prestări Servicii, conform căruia potrivit registrului de evidență, Direcția a eliberat p/f Boldurescu Lilia autorizația de funcționare nr. XXXXX din 10.09.2012, valabilă pînă la 10.09.2015, pentru frizeria din str. XXXXX.

Menționează recurentul că, conform pct.2.2 și 2.3 al Regulamentului, pentru obținerea autorizației de funcționare, p/f Boldurescu Lilea a prezentat actele necesare pentru verificare, inclusiv acordul vecinilor (pct.2.2 lit. e), depuse în copii, adoptând o hotărâre doar din declarațiile inculpatei și pledoaria apărătorului acesteia.

Folosirea documentelor false, nu este decât o modalitate a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, o modalitate ca și confecționarea (deținerea, vânzarea), deoarece au la bază aceeași intenție infracțională.

Deși instanța de apel a invocat că, *acordul scris din numele vecinii Esinescu Tamara* nu a fost depus de către inculpată, consideră recurenta că acest fapt este contrazis prin procesul-verbal de ridicare din 13 mai 2014, de la Direcția Generală Comerț, Alimentație Publică a Consiliului municipal Chișinău prin care au fost ridicate actele care au stat la baza emiterii autorizației nr. XXXXX din 10 septembrie 2012 în baza *cererii cet. Boldurescu Lilia*, la care au fost anexate acordul din numele cet. Esinescu Tamara, privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe str. XXXXX, mun. Chișinău, fapt ce denotă că anume inculpata a solicitat printr-o cerere eliberarea autorizației, deoarece dânzei îi era favorabilă primirea autorizației de funcționare a frizeriei.

Consideră recurenta că, probele enunțate *supra*, denotă clar că acțiunile inculpatei corect au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, iar instanța de apel nu a perceput direct faptele și împrejurările relatate de partea acuzării cu referire la aceste probe, ceea ce constituie gravă eroare de fapt.

Mai invocă recurentul că, argumentul instanței de apel prin care a reținut că „*acordul scris falsificat din numele vecinii Esinescu Tamara, nu poate constitui un document oficial, deoarece este un act care emană de la o persoană privată*”, îl apreciază critic, deoarece potrivit dispoziției articolului 6 din Legea nr. 182 din 11 mai 2000, privind accesul la informație, și în decizia din 20 martie 2014 a Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție "(dosarul nr. 4-lril-2/2014), se desprinde că „document oficial” constituie documentele care sunt emană de particulari și cînd aceste documente sunt primite de persoane juridice de drept public, iar prin urmare aceste constatări se extind și în speța supusă examinării, devreme ce acordul care a fost eliberat de către Esinescu Tamara, era obligatoriu pentru eliberarea autorizației de la Direcția Generală comerț și alimentație care la rândul său, fiind o autoritate publică, iar acordul constituie un document oficial și era generator de drepturi și anume de-a pretinde la eliberarea acestei autorizație.

Astfel, consideră recurentul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, repetînd eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, ceea ce egalează cu nerezolvarea fondului apelului, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, aspecte de drept care se regăsesc în decizia recurată.

12. Examinînd admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei și cu prevederile legii care guvernează procedura penală de recurs, completul de judecată ajunge la concluzia că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, conform prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), recursul declarat în prezenta speță împotriva deciziei instanței de apel este declarat în termen.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*.

În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinînd admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, autorul acestuia invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția”*.

În esență, argumentele acuzării se referă la faptul că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra nevinovăției inculpatei Boldurescu Lilia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Verificînd admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel sub aspectele invocate, completul de judecată constată că temeiul din recurs și motivele invocate nu s-au confirmat, iar instanța de recurs va puncta raționamentele care au stat la baza constatării inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție este solidar cu soluția pronunțată de instanța de apel și într-un prim aspect, se va expune referitor la criticele recurentului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat.

Completul de judecată menționează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere

materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, completul de judecată nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea achitării lui Boldurescu Lilia și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea care rezultă din materialul probator administrat.

Totodată, instanța de recurs ține să accentueze că față de lucrul judecat de instanța de apel, se constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta imputată inculpatei, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 CEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanța ierarhic-superioară poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Din materialele cauzei se atestă că prin decizia din 19 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.29-33, vol. III), acuzarea a primit răspunsuri la toate argumentele invocate în apelul declarat, însă nefiind de acord cu acestea, a declarat recurs, dar fără a fi invocate erorile de drept pretins a fi comise de instanța de apel (cu excepția aprecierii greșite a probelor, în opinia recurentului) și repararea cărora poate avea loc în instanța de recurs.

Completul de judecată constată că, procurorul – recurent invocă eroare gravă de fapt pretinsă a fi comisă de către instanța de apel, urmarea că ultima nu a perceput direct faptele și împrejurările relatate de partea acuzării cu referire la probele acesteia.

În acest sens, completul de judecată reamintește că, potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar conform art. 389 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, completul de judecată statuează că, vinovăția persoanei inculpate urmează să rezulte din ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu din relatările procurorului cu referire la probele prezentate, unde prin relatări partea acuzării prin anumite concluzii-presupuneri ”acoperă” golurile în probatoriul administrat, care nu permit crearea unui ansamblu de probe concludente referitor la vinovăția persoanei inculpate dincolo de dubii rezonabile și care nu au fost înlăturate în condițiile Codului de procedură penală, după cum prevede art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, și care se interpretează în favoarea inculpatului.

Ca urmare, completul de judecată constată că argumentele recurentului privind

vinovăția inculpatei, nu are acoperire probatorie, fiind combătute complet prin împrejurările stabilite în cauză penală și prin probele cercetate în ședința de judecată, și anume prin: - declarațiile inculpatei Boldurescu Lilia, care fiind audiată în ședința instanței de fond și în ședința instanței de apel, a relatat că „... La Primărie nu a depus personal careva acte sau cerere să-i fie acordată autorizație de funcționare, cu această s-a ocupat soțul ei, Boldurecu V. ...”; - documentele acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale: - Raportul de constatare tehnico-științifică nr.5762 din 10.07.2014, cu concluzie că: ”înscrisurile manuscrise care se încep și se termină cu cuvintele ”Eu Esinescu... prin care semnez” și semnătura din numele cet. Esinescu Tamara plasată sub manuscris în **acordul din numele cet. Esinescu Tamara, privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe strXXXXX mun. Chișinău, au fost executate nu de către Esinescu Tamara, nu de către Boldurescu Veaceslav, nu de către Boldurescu Lilia, dar de altă persoană. Înscrisurile manuscrise care se încep și se termină cu cuvintele ”Eu Esinescu... Pe viitor nu voi avea” în acordul din numele cet. Esinescu Tamara, privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe str. Ismail 86 ap.80 mun. Chișinău, au fost executate nu de către Esinescu Tamara, nu de către Boldurescu Veaceslav, nu de către Boldurescu Lilia, ci de altă persoană ” (f.d. 116); -Procesul-verbal de ridicare din 13.05.2014, conform căruia de la Direcția Generală Comerț, Alimentație Publică Prestări Servicii a Consiliului municipal Chișinău au fost ridicate actele care au stat la baza emiterii autorizației nr. XXXXX din 10.09.2012, în baza cererii cet. Boldurescu Lilia, printre care se regăsește copia „acordului din numele cet. Esinescu Tamara”, privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe str.XXXXXX mun. Chișinău, însă în cererea depusă din numele Boldurescu Lilia (f.d.13-verso, vol. I) nu este indicat că se anexează care-va înscrisuri cu privire la „acordul din numele Esinescu Tamara (f.d.61-verso, vol. I)” (f.d. 12, vol.I).**

În acest context, completul de judecată constată că probele anexate la dosar și menționate supra, nu relevă cine a întocmit acest înscris, nu relevă persoana care l-a prezentat și care a primit acest înscris, cât și modul de prezentare acestuia la autoritatea competentă din cadrul Consiliului municipal Chișinău, devreme ce inculpata la etapa de urmărire penală nu a recunoscut vinovăție, iar organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri prevăzute de cadrul legal procesual penal, pentru a documenta circumstanțele respective și a combate nerecunoașterea vinovăției de către inculpata.

Astfel, completul de judecată menționează că, la cauza penală lipsesc careva probe ce ar confirma depunerea înscrisului ce reprezintă **acordul din numele Esinescu Tamara** de către Boldurescu Lilia și despre recepția acestuia de către persoane oficiale din cadrul Direcției Generale Comerț, Alimentație Publică a Consiliului municipal Chișinău, or inculpata nu recunoaște faptul depunerii personale cererii de obținerea autorizației de funcționare a frizeriei, iar organul de urmărire penală a omis să efectueze expertiza grafoscopică referitor la constatarea elementului de fapt dacă semnătura din această cerere a fost executată anume de către inculpata.

La fel, probatoriul administrat reflectă că organul de urmărire penală doar a

ridicat actele din cadrul autorității locale, însă a omis să constate elementul de fapt prin stabilirea și audierea persoanei(persoanelor) din cadrul APL care nemijlocit au recepționat cerere și înscrisurile anexate, în vederea stabilirii persoanei care a depus acestea.

Ca urmare argumentul recurentului precum că „ Boldurescu Lilia a prezentat cererea și anexele actelor la Direcției Generale Comerț, Alimentație Publică a Consiliului municipal Chișinău, inclusiv „acordul din numele cet. Esinescu Tamara”, decade, or, inculpata nu a recunoscut acest fapt, iar organul de urmărire penală nu a stabilit prin probe că un asemenea fapt ar fi fost în realitate. Mai mult, copiile înscrisurilor anexate la cerere nu sunt certificate de persoanele care au recepționat cererea și anexele (f.d.13-27, vol. I) și nici nu au fost audiate persoanele date asupra acestui fapt într-o înlăturare a dubiilor apărute referitor la „*cine a depus cererea și anexele acesteia, și cine le-a recepționat*”.

În acest sens, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, just a indicat la pct.77 a deciziei pronunțate, că deducția procurorului precum că inculpata a depus la autoritatea publică locală cerere și înscrisurile privind obținerea autorizației de funcționare, doar că anume inculpatei i-a fost favorabilă primirea acesteia, nu poate fi considerată drept probă, ori la caz reprezintă presupunere.

Cât privește înscrisurile în original depistate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatei, completul de judecată reține drept justă concluzia instanței de apel că, acestea nu constituie ”document oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații”, ori nu sunt probe că acestea înscrisuri au fost prezentate de către inculpată organului competent din cadrul Consiliului municipal Chișinău, precum și nu sunt probe că anume de pe acestea înscrisuri au fost făcute copiile înscrisurilor aflate în documentația la Direcția Generală Comerți, Alimentație Publică a Consiliului municipal Chișinău și care a fost ridicată de către organul de urmărire penală la data de 13.05.2014 (f.d. 12, vol.I).

Referitor la argumentul procurorului de nerespectarea de către instanța de apel a dispoziției art. 6 din Legea nr. 182 din 11 mai 2000, privind accesul la informație, și constatărilor din decizia din 20 martie 2014 a Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (dosarul nr. 4-lril-2/2014) privind examinarea recursului în interesul legii, potrivit căroră „document oficial” constituie documentele care se emană de particulari și cînd aceste documente sunt primite de persoane juridice de drept public, completul de judecată reține că, răspuns la acesta instanța de apel a oferit exhaustiv prin argumentele expuse la pct.44 – 50 din decizia supusă recursului.

Astfel, instanța de apel a constatat că în lipsa probelor care confirmă recepționarea/ primirea de către persoana juridică de drept public a înscrisurilor emenate de la particular, lipsește elementul convertirii acestui înscris emanat de privat în documentul oficial.

În acest sens completul de judecată menționează că, potrivit pct.3.6 Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău, aprobat prin decizia nr. 13/4 din 27.12.2007, ”Autorizația de funcționare se perfectează în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, începând cu data primirii cererii

și documentelor anexate. După perfectarea autorizației, șeful Direcției examinează setul de documente și confirmă prin semnătura corespunderea acestora prevederilor prezentului regulament” (f.d. 145, vol.I).

După cum rezultă din înscrisurile ridicate de către organul de urmărire penală la data de 13 mai 2014 de la Direcția Generală Comerți, Alimentație Publică a Consiliului municipal Chișinău și care au stat la baza eliberării autorizației de funcționare a frizeriei eliberată la 10.09.2012 cu nr. XXXXX, și care au fost anexate la prezenta cauza penală (f.d. 12 - 27, vol.I), semnătura șefului Direcției privind confirmarea corespunderii acestor înscrisuri prevederilor Regulamentului menționat mai sus, nu este.

Astfel, în circumstanțele constatate, careva fapte prejudiciabile ocrotite de Legea penală, nu puteau fi puse în sarcina inculpatei, din lipsa probelor concludente dincolo de dubii rezonabile.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, just a decis instanța de apel privind respingerea apelului declarat de către procuror și menținerea sentinței din 02.12.2016 a Judecătorei Grigoriopol, de achitarea lui Boldurescu Lilia din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate, având în vedere că nu a fost probat faptul *„cine a depus cererea din numele Boldurescu Lilia cu „acordul din numele Esinescu Tamara”*, precum și lipsei confirmării de către autoritatea publică locală a *faptului recepționării și confirmării copiei înscrisului ”acordului din numele Esinescu Tamara” privind amplasarea și funcționarea frizeriei*”, circumstanțe lăsate fără răspuns din partea organului de urmărire penală și a procurorului, și care la caz constituie goluri în probatoriul administrat, care împiedică crearea ansamblului de probe confirmative a vinovăției Boldurescu Lilia.

Acestea goluri în probatoriul administrat, nu pot fi tratate prin deducție precum consideră acuzarea de stat că *„odată ce inculpatei îi era favorabilă primirea autorizației de funcționare, înseamnă că anume inculpata și a depus înscrisul dat și că tot ea a și ridicat autorizația*”, cu atât mai mult că inculpata în cadrul urmăririi penale și în cadrul instanțelor de judecată a declarat că *„...nu a depus personal cerere cu privire la obținerea autorizației și n-a primit personal nici Autorizația nr. XXXXX din 10.09.2012”*, iar probe contrare în acest sens, în ședința de judecată procurorul nu a prezentat și nu au fost cercetate.

Curtea Europeană în cauza *Capean vs. Belgiei din 13 ianuarie 2005* a statuat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art. 6.2 și se obligă „inter alia”, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

Conform art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Mai mult, o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția persoanei.

Ca urmare completul de judecată menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Aferent circumstanțelor descrise supra, sa stabilit că acuzarea nu a probat existența faptei infracțiunii imputate inculpatei, temei pentru care instanța de recurs menține decizia instanței de apel, fiind solidară cu această, iar careva temei de a interveni în deciziile instanței inferioare nu au fost constatate.

Pornind de la cele expuse, completul de judecată conchide că, temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu și-a găsit confirmare și nu este aplicabil speței din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei recurate, din care considerente recursul declarat se consideră inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, completul de judecată conchide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, Completul de judecată,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către acuzatorul de stat, procurorul în procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei din 19 noiembrie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-o pe **Boldurescu Lilia Anton**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie